

ПРОТОКОЛ

№ 1026

гр. София, 25.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта годИ. в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА

при участието на секретаря НАДЕЖДА В. ПОПОВА
и прокурора И. П. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА Частно наказателно дело № 20241110200995 по описа за 2024 годИ..

На именното повикване в 12:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Б. М. Б., редовно призован, явява се лично, доведен от ареста на НСлС. За него се явява адвокат Д. Н. от САК - служебен защитник.

СРП - редовно призована, изпраща прокурор Джокова

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТАТА: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО .

СЪДЪТ СНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ОБВИНЯЕМИЯ по л. к. № XXX:

Б. М. Б., ЕГН: *****, роден на XXX, в гр.София, българин, български гражданин, постоянен адрес: XXX, неженен, основно образование, осъждан.

СЪДЪТ разясни правата на обвиняемия в настоящото производство,

включително и правото му на отводи.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбрах правата си. Няма да правя отвод на състава на съда, прокурора и секретаря.

ЗАЩИТАТА: Отводи няма да правя.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам искания по хода на съдебното следствие.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДЕЛОТО се докладва с прочитане молбата на обвиняемото лице, изготвена по реда на чл.65 от НПК за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража” в по-лека такава.

ПРОЧЕТЕ СЕ.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Поддържам молбата си за изменение на мярката.

ЗАЩИТАТА: Поддържам молбата. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам молбата. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ покани обвиняемия да даде обяснения, ако желае.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Не желая да давам обяснения.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което и на основание чл.283 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА писмените доказателства и доказателствени средства по делото.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ЗАЩИТАТА: Уважаема госпожо Съдия, моля да уважите молбата на моя подзащитен. Считам, че не е налице разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от НПК. Мярката за неотклонение „Задържане под стража“ се взема, когато е налице обосновано предположение, че обвиняемият е извършил престъпление, което се наказва с „Лишаване от свобода“ или друго по-тежко наказание и доказателствата по делото сочат, че съществува реална опасност обвиняемият да се укрие или извърши престъпление. Считам, че досъдебното производство е на ранен етап и от събраните до момента доказателства не може да се направи обосновано предположение, че Б. Б. е извършил престъплението, за което е привлечен като обвиняем. Обвиняемият е бил наркозависим към момента на предполагаемото му участие в престъплението, за което е привлечен като обвиняем и в момента участва в метадонова програма. ВИ.ги когато е призован, преди да бъде задържан от органите на досъдебното производство, той се е явявал и с процесуалното си поведение не е затруднявал разследването. По неговите думи, преди да бъде задържан, той е бил трудово ангажиран и работи, има постоянен адрес, на който може да бъде намерен, а и с оглед на процесуалното му поведение до настоящия момент, може да се направи извод, че няма опасност да се укрие. Наистина, с оглед съдебното мн.ло на обвиняемия, съществува реална опасност, съгласно чл. 63, ал. 2 от НПК, но от събраните доказателства до този момент не може да се направи категоричен извод за проявление на една от двете задължителни предпоставки, а именно опасност да се извърши друго престъпление. Считам, че ако му бъде наложена по-лека мярката за неотклонение, например „Домашен арест“, той няма да може да извърши ново престъпление, а от друга страна ще може да продължи лечението си, за да може да завърши метадоновата програма, в която участва. С оглед на гореизложеното, Ви моля да отмените мярката за неотклонение „Задържане под стража“ и да наложите по-лека мярка за неотклонение на Б. Б..

ОБВИНЯЕМИЯТ: Поддържам искането на своя защитник. Нямам какво да добавя. Той каза всичко, което трябва.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо Съдия, считам, че молбата на обвиняемия Б. за изменение на мярката за неотклонение е неоснователна и не следва да бъде уважена. Към настоящия момент обвиняемият е с мярка „Задържане под стража“, което е взето с определение на СРС от 12.11.2023 г., влязло в сила с постановление на наблюдаващия прокурор от 11.12.2023 г. След получаването му в СРП, делото е върнато с даване на задължителни указания към водещия разследването. В изпълнение на тези указания, водещият разследването е извършил разпит на свидетелката Н. Към настоящия етап досъдебното производство е в своята заключителна фаза, като предстои единствено предявяване на материалите от проведеното разследване. В настоящото производство не се сочат никакви новонастъпили обстоятелства, включително и някаква промяна в здравословното състояние на обвиняемия, които да обуславят промяна на взетата вече мярка за неотклонение и вземане на по-лека такава. Разследването до настоящия момент е водено срочно и ритмично, като считам, че за гарантиране целите по чл. 57 от НПК, включително и гарантиране срочността на приключване на разследването и осигуряване участието на обвиняемия в бъдещите предстоящи процесуални следствени действия, единствената адекватна и законосъобразна мярка за неотклонение, се явява, именно „Задържане под стража“. По гореизложените съображения, моля да не уважите молбата на обвиняемия. Благодаря!

На основание чл. 297 , ал. 1 от НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Моля уважаемия съд да уважи молбата ми и да промени мярката в по-лека от „Задържане под стража“.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след съвещание, като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателствени материали, намира за установено следното:

Производството е по реда на чл. 65 НПК и е образувано във връзка с постъпила молба от Б. М. Б. за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража” в по-лека такава.

Защитникът оспорва наличието на обосновано предположение за авторство на деянието, както и правилността на правната квалификация, по която се води досъдебното производство. Възражава и срещу отсъствието на кумулативно дадената предпоставка, свързана с опасност от укриване и извършване на престъпление. В тази насока ангажира като довод наличието на адрес, за който е установено, че Б. пребивава постоянно. Навежда като аргумент наркотичната зависимост на обвиняемия, като болестно състояние, чието лечение в метадонова програма е ограничено от въдворяването му в ареста. В резюме моли мярката за неотклонение „Задържане под стража“ да бъде изменена в по-лека такава, включително „Домашен арест“.

Обвиняемият се солидаризира с тезата на своя защитник.

Прокурорът излага доводи за необоснованост на формулираното искане, доколкото същото е аргументирано не въз основа фактите, изводими от доказателствения материал по делото. Застъпва становище за липса на промяна в обстоятелствата, обусловили вземането на първоначалното ограничение на правата на обвиняемото лице. Счита, че формираната по делото доказателствена съвкупност е достатъчна по обем и съдържание за извеждане на обосновано предположение, като първа и основна предпоставка за потвърждаване действието на упражняваната върху Б. процесуална принуда. Коментира наличието на издадени указания към разследващите органи, изпълнението на част от които е организирано, а други непосредствено предстоят. Приема за даденост към този момент двете кумулативно изискуеми опасности – от укриване и от извършване на друго престъпление.

В настоящото производство съдът не е обвързан от произнасянето на предходните състави по въпроса за адекватната мярка за неотклонение, а е длъжен да извърши суверена преценка за наличието на предпоставките за

задържане по чл.63, ал.1 НПК, респективно, да сподели становище дали те съществуват и към този момент, предвид измИ.лия период от време, през който лицето е фактически задържано. Спрямо Б. е взета мярка за неотклонение "Задържане под стража" с определение на СРС, влязло в сила на 21.11.2023 г. Изтеклият период от време от датата на фактическото му задържане към настоящия момент възлиза на два месеца и 15 дни. Обвиняемият е привлечен в това качество за извършено тежко умишлено престъпление, с правна квалификация по чл.196, ал.1, т.2, вр.чл.195, ал.1, т.3 и т.4, вр.чл.194, ал.1, вр.чл.20, ал.2, вр.ал.1, вр.чл.29, ал.1, б. "А" от НК.

При съвкупната преценка и интерпретация на приобщения по делото доказателствен материал формираното първоначално обосновано предположение за участието на Б. Б. в инкриминираното деяние не е разколебано. В тази насока релевантна информация за каузалния му принос е изводима от показанията на свидетелите Станмир Попукъов и Петър Б., споделящи непосредствено възприети от тях факти, които с оглед хронологията на своите проявления в близки времеви интервали и обвързаността им с конкретни действия на обвиняемия, обуславят реализация на елементите на инкриминираното престъпно посегателство. Изявленията им са взаимодопълващи се, поставени в логическа връзка помежду си, като на този етап позволяват извеждане на стройна хронология за настъпили в действителността събития.

Описанието на обвиняемия и неговия съучастник Г Д, предоставено от пострадалия и управителя на заложената къща, в която е извършено последващото кражба разпореждане с отнетите вещи, разкрива пълен синхрон. То се потвърждава от вписаните изявления в тази насока, предоставени от двамата свидетели, непосредствено преди проведените с участието им разпознавания, респ. от резултатите от така извършените действия по разследването, закрепени в съответните протоколи. Сведенията, изхождащи от свидетелите, разкриват кореспонденция и с приетите по делото писмени доказателства – заложен билет, протоколите за доброволно предаване, с които към материалите по делото са приобщени като веществени доказателства част от вещите - предмет на посегателство, отнети от владението на пострадалия и последващото описание на характеристиките на предметите в протокола за извършен оглед на веществени доказателства.

Надграждат формираната доказателствена съвкупност, макар и с характеристиките си на косвени доказателства, показанията на полицейския служител, провел оперативно- издирвателни мероприятия, посредством които е достигнато до извод за съпричастност на Б. Б. към инкриминираната престъпна дейтелност. Досежно стойностните параметри на кражбата фактите се допълват и от заключението на изготвената и приета в хода на разследването оценителна експертиза. Правната квалификация на деянието, избраната към настоящия момент от прокуратурата, е подкрепена от данните, изводими от справката за съдимост на привлеченото към отговорност лице.

Доколкото по делото не се разкриват доказателствени източници, опровергаващи относимостта, допустимостта и достоверността на изброените дотук, според този съдебен състав наличието на обосновано предположение, при това с висок по степен интензитет, за извършеното деяние и неговото авторство, не се явява разколебано и към настоящия етап от производството.

По отношение на предвидените в закона алтернативно дадени опасности този съдебен състав констатира, че действително липсва такава от укриване на обвиняемия. Б. Б. е с установена самоличност и с известен по делото адрес, което индицира неговата трайна фактическа обвързаност с посоченото населено място, като липсват доказателствени източници за обосноваване на склонност у обвиняемото лице към радикална промяна на местоживеенето.

Опасността от извършване на друго престъпление продължава да е пряка и непосредствена, а не хипотетична. Безспорно обвиняемият е с обременено съдебно мИ.ло. Видно от справката за съдимост, налице са предходни осъждания, при това за престъпления видово обособени като посегателства срещу неприкосновеността на чуждата собственост, отличаващи се с изключително сходство по своя механизъм и насоченост към определен вид вещи като предмет на престъплението, обосноваващи и хипотезата на опасен рецидив, като те се явяват доказателство за сравнително устойчив стереотип на поведение, изграден у Б., негативната му нагласа спрямо охранени от закона обществени отношения и недостатъчно формиран контрамотив за въздържане от общественоопасни прояви. Индивидуалните особености на инкриминираното по делото престъпление, данните за

обстановката, при която обвиняемият е забелязан да се оттегля от мястото на посегателството, респ. последващите му разпоредителни действия с отнетите предмети, изпълнени в изключително кратък темпорален интервал, насочват към демонстрирано пренебрежение спрямо вероятността лицето да бъде забелязано и заловено.

Решаващият съд не споделя съществуването на противоречие между задължителната практика на Европейския съд по правата на човека и предлаганото от прокуратурата тълкуване на предпоставките и границите за разумност на налаганото ограничение, при обосноваване продължаващото наличие на кумулативна опасност от извършване на друго престъпление. Застъпеното разбиране, че към момента и самостоятелно тежестта на деянието, както и обществената опасност на личността на привлечения към отговорност могат да послужат за аргумент в полза на разумността на най-тежката форма на процесуална принуда, без да се накърнява забраната за самоцелност при приложението ѝ, кореспондира с доказателствената маса. Разкриването в пълнота на фактическата обстановка налага и организирането на определен ресурс от способности за доказване, които не са изчерпани към настоящия момент, последното видно и от материали по делото. Сред тях се откриват актове на прокурор с дадени указания относно насоката на процеса по събиране на относими доказателствени източници, както и данни за инициатива от страна на разследващия орган за организиране на тяхното изпълнение. Затова съдът се дистанцира от становище, че за успешното завършване на досъдебната фаза не би повлияло продължаването на процесуалната принуда. В допълнение следва да се спомене, че една от основните задачи на мерките за неотклонение е да бъде възпрепятстван деецът да пристъпи към поредната реализация на правнозапретено поведение, поради което и тяхното действие не е поставено в зависимост единствено от изчерпването на способите за събиране на доказателствен материал с оглед утвърждаване на обвинителната теза в досъдебната подготвителна фаза. В конкретния случай, както бе споменато и по-горе, основателни доводи за реално съществуващата опасност от извършване на друго престъпление се черпят от анализа на доказателствения материал и особено в контекста на предходната съдимост на лицето.

Според този съд, продължителността на задържането (в случая в

продължение на два месеца и полови.) не надскача рамките на разумния срок съобразно установените обективни критерии на ЕСПЧ по приложението на КЗПЧОС. Принципът на хуманност, който следва неизменно да бъде съобразяван при определянето на степента на ограничение на конституционно гарантираното право на лична свобода, не е поставен в противоречие с най-тежката мярка за неотклонение в настоящия казус. Не се установяват доказателствени източници, от които да се извеждат нови факти, настъпили след датата на последното произнасяне на съд по въпроса за така постановеното ограничение в личната сфера на Б. и налагащи преоценка на изводите относно средствата, с които следва да се обезпечи участието му в процеса и да се отнеме възможността му да извърши друго престъпление.

Предложената на вниманието на съда наркотична зависимост е била обекта на анализ и в съдебните определения на предходни съдебни инстанции, ангажирани с въпросите за вида на ограничението, което следва да бъде наложено върху обвиняемия, като аргументирано са отхвърлени. Съдът не намира основания да се дистанцира от вече изразеното становище. Макар да не е назначена съдебно-психиатрична и психологична експертиза, която да потвърди наличието на заболяването, видно и от определението на СГС от 21.11.2023 г., изрично е указано осигуряване на необходимото количество метадон за обвиняемия в условията на следствения арест с оглед успешното провеждане на програмата. До настоящия момент не са представени документи, от които да се заключи, че определението не се изпълнява, респ. че бездействието на арестната администрация е поставило под угроза здравето на задържаното лице.

Неоснователно се явява и възражението относно трудовата ангажираност на обвиняемия, доколкото и в тази насока не са ангажирани убедителни доказателства.

Ето защо този съдебен състав не намира основания за упрек по повод недопустимата подмяна на целите, заложили в мерките за неотклонение и тенденция наложеното ограничение да се превърне в предварително търпяно наказание. Престоят на Б. в условията на ареста на НСлС не накърнява основните му човешки права. Продължителността на задържането съответства на сложността на делото и поведението на участниците в процеса. Отсъстват и сведения за влошено здравословно състояние, което да не е било

даденост преди момента на задържане на обвиняемия и то да е несъвместимо с условията на арестните помещения.

Все пак, следва да се обърне внимание на органите по разследването, че процесът по попълване на делото с относим доказателствен материал, който да позволи пълното изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване, трябва да бъде максимално ускорен. Още повече че извършването на действия по разследването не е ограничено дори когато физически материалите по него се намират пред съд по повод инцидентен контрол върху взетите в хода на производството мерки за неотклонение, в които случаи няма пречка да се борави и със заверени копия на материалите. Единствено подобен подход не би допуснал провеждане на производството в разрез с императивната разпоредба на чл.22, ал.3 от НПК, повеляваща делата със задържани лица да се разглеждат и решават с предимство.

В духа на изложените по-горе аргументи Съдът намира, че и към настоящия момент единствено адекватна и съответстваща на целите на чл.57, ал.1 от НПК мярка за неотклонение спрямо обвиняемия, която ще послужи за законосъобразното развитие на производството и ще гарантира баланса между правата на личността и интересите на обществото, които се защитават в наказателния процес, се явява „Задържане под стража“.

Така мотивиран,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на обвиняемия Б. М. Б., ЕГН *****, за изменение на мярка за неотклонение от "Задържане под стража" в по-лека.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред СГС, **НО** в 3-дневен срок от днес.

В случай на обжалване и/или протест насрочва делото пред СГС за 01.02.2024 г., в 10:00 ч., за която дата страните уведомени от днес.

Препис от протокола да се издаде на служебния защитник за послужване пред НБПП, като му се изпрати и на електронен адрес:

dimitar_naydenov@abv.bg, както и на прокуратурата.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:00 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____